

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – V Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Teresa Karczyńska - Szumilas (spr.)
Sędziowie:	SA Wiesław Łukaszewski SA Leszek Jantowski
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Gruba

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2021 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa M. S. i D. S.

przeciwko J. B.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

z dnia 17 września 2020 r., sygn. akt I C 30/20

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1. (pierwszym) w ten sposób, że zobowiązuje pozwaną J. B. do złożenia oświadczenia woli następującej treści: „W wykonaniu przedwstępnej umowy sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego zawartej w dniu 5 grudnia 2018r. w formie aktu notarialnego przed notariuszem M. G. (rep. A nr(...)) („umowa przedwstępna”), przenoszę na rzecz powodów M. i D. S. własność spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w B. przy ul. (...), o powierzchni użytkowej 52,97 m², obejmującego trzy pokoje, kuchnię, przedpokój, łazienkę i WC, dla którego Sąd Rejonowy w Bydgoszczy X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr (...), wchodzącego w skład zasobów Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w B. za cenę wskazaną w umowie przedwstępnej tj. za kwotę 195.000 zł (sto dziewięćdziesiąt pięć tysięcy złotych), przy czym kwota 80.734,27 zł (osiemdziesiąt tysięcy siedemset trzydzieści cztery złote 27/100) została już przez powodów zapłacona w sposób wskazany w § 7 umowy przedwstępnej”, zaś w pozostałym zakresie powództwo oddała;

II. oddała apelację w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powodów kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem zwrotu części kosztów postępowania apelacyjnego, zaś w pozostałym zakresie nie obciąża pozwanej tymi kosztami.

SSA Leszek Jantowski SSA Teresa Karczyńska-Szumilas SSA Wiesław Łukaszewski

Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt V ACa 670/20

UZASADNIENIE

Powodowie M. S. i D. S. domagali się zobowiązania pozwanej J. B. do złożenia oświadczenia woli o następującej treści: „W wykonaniu przedwstępnej umowy sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego zawartej w dniu 5 grudnia 2018r. w formie aktu notarialnego przed notariuszem M. G. Rep. A nr (...) (umowa przedwstępna), przenoszę na rzecz powodów M. i D. S. własność spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w B. przy ul. (...), o powierzchni użytkowej 52,97 m², obejmującego trzy pokoje, kuchnię, przedpokój, łazienkę i wc, dla którego Sąd Rejonowy w Bydgoszczy X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), wchodzącego w skład zasobów Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w B. za cenę wskazaną w umowie przedwstępnej, tj. za cenę 195.000 zł (sto dziewięćdziesiąt pięć tysięcy), przy czym kwota 80.734,27 zł została już przez powodów zapłacona w sposób wskazany w § 7 umowy przedwstępnej, a w zakresie pozostałej ceny sprzedaży, tj. kwoty 114.265,73 zł wyrażam zgodę na jej zapłacenie przez powodów w terminie 14 dni od uprawomocnienia się stwierdzenia obowiązku i nakazania pozwanej złożenia niniejszego oświadczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności” oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podnieśli, że pozwana uchyła się od zawarcia umowy przyrzeczonej, wskazując że odstępuje od umowy przedwstępnej, albowiem traktowała ją jako formę umowy pożyczki.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o odrzucenie pozwu, ewentualnie oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, wskazując, że została wprowadzona w błąd przez pozwanych, którzy zapewnili ją, że udzielili jej pożyczki z zabezpieczeniem; wszystkie czynności powodów pozostają niezgodne z zasadami współżycia społecznego, a umowa zawarta przez strony powinna być uznana za nieważną.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy wyrokiem z dnia 17 września 2020 r. zobowiązał pozwaną do złożenia oświadczenia woli o następującej treści: „W wykonaniu przedwstępnej umowy sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego zawartej w dniu 5 grudnia 2018 r. w formie aktu notarialnego przed notariuszem M. G. (rep. A nr (...)) („umowa przedwstępna”), przenoszę na rzecz powodów M. i D. S. własność spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w B. przy ul. (...), o pow. użytkowej 52,97 m², obejmującego trzy pokoje, kuchnię, przedpokój, łazienkę i WC, dla którego Sąd Rejonowy w Bydgoszczy X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr (...) wchodzącego w skład zasobów Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w B. za cenę wskazaną w umowie przedwstępnej tj. za kwotę 195.000 zł (sto dziewięćdziesiąt pięć tysięcy złotych), przy czym kwota 80.734,27 zł (osiemdziesiąt tysięcy siedemset trzydzieści cztery złote 27/100) została już przez powodów zapłacona w sposób wskazany w § 7 umowy przedwstępnej, a w zakresie pozostałej ceny sprzedaży tj. kwoty 114.265,73 zł (sto czternaście tysięcy dwieście sześćdziesiąt pięć złotych 73/100) wyrażam zgodę na jej zapłacenie przez powodów w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności” oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 5 grudnia 2018 r. powodowie zawarli z pozwaną oraz jej synem D. B. przed notariuszem M. G. umowę przedwstępną sprzedaży lokalu mieszkalnego położonego w B. przy ul. (...), a nadto z pozwaną spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego będącego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej(...) w B., położonego w B. przy ul. (...). Termin zawarcia umowy przyrzeczonej co do lokalu przy ul. (...) oznaczono na dzień 11 stycznia 2019 r. i umowa ta została między stronami zawarta na warunkach określonych w umowie przedwstępnej. Termin zawarcia umowy przyrzeczonej w odniesieniu do lokalu przy ul. (...) oznaczono do dnia 30 sierpnia 2019 r. Cenę tego lokalu ustalono na kwotę 195.000 zł, przy czym kwoty 38.000 zł tytułem zadatku oraz 27.734,27 zł tytułem zaliczki powodowie zapłacili na rzecz Komornika Sądowego Daniela Woźnego, a kwotę 15.000 zł tytułem zaliczki na rzecz Komornika Sądowego Jacka Dober; w zakresie tych kwot powodowie poddali się egzekucji z aktu notarialnego.

W treści umowy przedwstępnej wskazano także, że resztę ceny, kwotę 114.265,73 zł, powodowie zapłacą w sposób ustalony dopiero w treści umowy przyrzeczonej.

W chwili zawarcia umowy przedwstępnej pozwana miała liczne długi; na rzecz jej wierzycieli prowadzone były w tym czasie postępowania egzekucyjne.

Pozwana udzieliła powodce pełnomocnictwa do odbioru dokumentów dotyczących lokalu i zadłużeń pozwanej; w pozyskaniu tych dokumentów uczestniczyła pozwana.

Pozwana oprócz zobowiązań wykazanych w treści umowy przedwstępnej miała także inne zobowiązania objęte postępowaniem egzekucyjnym, o czym powodowie zostali zawiadomieni dnia 25 lutego 2020 r.

W dniu 30 sierpnia 2019 r. przed notariuszem M. G. stawili się powodowie oraz pozwana, która oświadczyła, że odstępuje od zawarcia umowy przyrzeczonej sprzedaży lokalu przy ul. (...), umowę przedwstępną traktowała jako umowę pożyczki, zamierza w tym dniu wpłacić powodom kwotę 80.734,24 zł powiększoną o zadatek w kwocie 38.000 zł jednak nie posiada przy sobie żadnych środków pieniężnych.

Stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o dokumenty, zeznania świadków M. G., D. B. oraz przesłuchania powodów. W zeznaniach świadka D. B. oraz przesłuchaniu pozwanej Sąd I instancji dopatrywał się licznych nieścisłości oraz twierdzeń wskazujących na brak logiku w działaniach stron.

W ocenie Sądu Okręgowego stanowisko pozwanej w zakresie działania przy zawarciu umowy pod wpływem błędu wygenerowane zostało wyłącznie na użytek procesu, a nadto skuteczne powołanie się na błąd wymaga złożenia oświadczenia w trybie art. 88 k.c., czego pozwana nie uczyniła.

Wskazując na treść przepisów art. 389 i 390 § 2 k.c. Sąd Okręgowy stwierdził, że strony zawarły umowę przedwstępną, przy czym powodom służy roszczenie o zawarcie umowy przyrzeczonej realizowane na podstawie art. 64 k.c.

Dowody zgromadzone w sprawie nie potwierdziły stanowiska pozwanej, jakoby pozwana dla pozorów złożyła powodom za ich zgodą oświadczenie woli objęte treścią aktu notarialnego, podczas gdy w rzeczywistości obie strony miały zamiar zawarcia niewymagającej formy aktu notarialnego umowy pożyczki. Na żadnym etapie negocjacji, ani podczas żadnego spotkania u notariusza, kwestia pożyczki w ogóle nie była rozważana i nie była objęta zgodnymi oświadczeniami woli stron. Dla uznania pozorności obie strony musiałyby zgodnie „zamaskować” inną czynność prawną, a ewentualnej zgody powodów w tej kwestii pozwana nie wykazała.

Umowa zawarta pomiędzy stronami jest zatem umową przedwstępną sprzedaży, a pozwana, bez winy po stronie powodów, do jej zawarcia nie przystąpiła, co uzasadnia żądanie zobowiązania pozwanej do złożenia oświadczenia woli odpowiadającego treści umowy sprzedaży. Powodowie określili w pozwie treść oświadczenia woli pozwanej, zawierającego wszystkie elementy istotne umowy sprzedaży, w tym, przedmiot umowy i cenę, sposób i termin jej zapłaty, zgodne z założeniami poczynionymi w umowie przedwstępnej.

Sąd Okręgowy stwierdził nadto, że ze stanowiska pozwanej wynika, że nie jest ostatecznie zdecydowana, z jakiego reżimu chce skorzystać, aby uwolnić się od skutków prawnych zawarcia umowy przedwstępnej, albowiem powołała się ona na pozorność, ale również istotny błąd wywołany podstępem, polegającym na zapewnieniu, że udzielono jej pożyczki z zabezpieczeniem, przy czym powoływanie się jednocześnie na obie wady oświadczenia woli wzajemnie się wyklucza.

Przytaczając treść przepisów art. 84 i 86 k.c. Sąd Okręgowy stwierdził, że pozwana nie wykazała, na czym miałyby polegać podstępne działania powodów, poza gołosłownym jedynie stwierdzeniem, że powodowie zapewnili ją, że udzielają jej pożyczki z zabezpieczeniem. Brak jest przekonujących dowodów, że w jakimkolwiek momencie powodowie chcieliby pożyczyć pozwanej pieniądze wiedząc, że jest znacznie zadłużona. Poza tym treść umowy przedwstępnej była jasna, zrozumiała; pozwana w odniesieniu do lokalu przy ul (...) nie miała wątpliwości, że jej

skutkiem jest konieczność zawarcia umowy przyrzeczonej. Jeżeli pozwana chciała pożyczyć pieniądze, a następnie spłacić pożyczkę przed dniem 30 sierpnia 2019r. i uniknąć sprzedaży lokalu, jej zachowanie w okresie od dnia 5 grudnia 2018r. do dnia 30 sierpnia 2019r. byłoby całkowicie nieracjonalne.

Nadto gdyby nawet strony umówiły się, że zawierają umowę pożyczki tak właśnie zabezpieczoną, według stanu na dzień 30 sierpnia 2019 r. zaszyby przesłanki do przeniesienia własności lokalu, bowiem pozwana nie zapłaciła powodom żadnej kwoty tytułem zwrotu rzekomej pożyczki.

W ocenie Sądu Okręgowego nie ma także podstaw do uznania, że żądanie powodów jest sprzeczne jest z zasadami współżycia społecznego; między zawarciem umowy przedwstępnej, a terminem zawarcia umowy przyrzeczonej miało upłynąć niemal dziewięć miesięcy, dających pozwanej czas na uregulowanie swoich spraw życiowych, a ustalona cena nieruchomości odpowiadała cenom rynkowym, a w każdym razie nie była rażąco zaniżona, czego zresztą pozwana nie podnosiła. Pozwana przez okres tych dziewięciu miesięcy nie próbowała podejmować z powodami ewentualnych rozmów w celu rozwiązania umowy, zwrotu przyjętych zaliczek i zadatku, i nawet jeżeli zmieniła swoje plany życiowe i nie chciała lokalu sprzedać, w żaden sposób nie dała temu wyrazu aż do dnia, kiedy miała zawrzeć umowę przyrzeczoną, co nie jest działaniem opartym na rzetelności i uczciwości kontraktowej.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 389 § 1 k.c., art. 390 § 2 w zw. z art. 64 k.c., Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo.

O kosztach procesu Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 98 k.p.c

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy wywiodła pozwana, zaskarżając go w całości, zarzucając:

1. sprzeczność istotnych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego wskutek naruszenia przepisów postępowania - art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

- dokonanie oceny dowodów w sposób dowolny, w szczególności dowolną ocenę dowodów z dokumentów,
- nieuwzględnienie zarzutów pozwanej w zakresie prawidłowości uznania zaistnienia przesłanek do tego, że doszło do złożenia przez pozwaną oświadczenia woli pod wpływem błędu, na skutek podstępnego działania powodów;

2. naruszenie prawa materialnego - art. 84 k.c. poprzez jego nieuwzględnienie.

Skarżąca domagała się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia od powodów kosztów postępowania za obie instancje.

W uzasadnieniu apelacji skarżąca podkreśliła, że strony umówiły się, że sprzedaż mieszkania na rzecz powodów nastąpi tylko wówczas, gdy pozwana nie zwróci pożyczki, co chciała uczynić.

Skarżąca wyjaśniła, że pomagała zebrać potrzebne dokumenty, albowiem nie miała pewności czy uda jej się zebrać pożyczoną kwotę, a objęcie jednym aktem notarialnym dwóch mieszkań, z których tylko jedno miało zostać faktycznie sprzedane, miało na celu osłabienie jej czujności.

Powodowie wnieśli o oddalenie apelacji pozwanej oraz zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja pozwanej podlegała w przeważającym zakresie oddaleniu.

Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia stanu faktycznego sprawy, które Sąd Apelacyjny uznaje za własne, zatem nie zachodzi potrzeba ich ponownego przytaczania.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. wskazać należy, iż zarzut taki może zostać skutecznie przedstawiony przez wykazanie, że Sąd I instancji popełnił błędy w ocenie dowodów, naruszył zasady logicznego rozumowania czy doświadczenia życiowego; konieczne pozostaje przy tym jednocześnie wskazanie konkretnych dowodów, których zarzut taki dotyczy. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania po wszechstronnym rozważeniu zebranego materiału dowodowego. Taka ocena dokonywana jest na podstawie przekonań sądu, jego wiedzy i posiadanego doświadczenia życiowego, a ponadto powinna uwzględniać wymagania prawa procesowego oraz reguły logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i – ważąc ich moc oraz wiarygodność - odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. Zarówno w literaturze jak i orzecznictwie zgodnie przyjmuje się także, że powyższa ocena musi być oparta na wszechstronnym rozważeniu zgromadzonego materiału dowodowego, przez co należy rozumieć uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzeniu poszczególnych środków dowodowych, mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności.

Zgłoszony w apelacji zarzut naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. może zostać uwzględniony jedynie w przypadku wykazania jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłuszne im je przyznając, a także w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych. Natomiast nie czyni zarzutu tego skutecznym przedstawianie przez skarżącego własnej wizji stanu faktycznego w sprawie, opartej na dokonanej przez siebie odmiennej ocenie dowodów, a nawet możliwość w równym stopniu wyciągnięcia na podstawie tego samego materiału dowodowego odmiennych wniosków (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r. sygn. akt II CKN 817/00, publ. LEX nr 56906, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2001 r. sygn. akt IV CKN 970/00, publ. LEX nr 52753).

Skarżąca zarzuca dowolną ocenę dowodów, jednakże ogranicza się jedynie do wskazania, że miałyby ona dotyczyć dokumentów, bez określenia o jakie dokumenty chodzi, ani też bez wskazania, jakie zasady oceny dowodów Sąd I instancji, w jej ocenie, naruszył.

Sąd Okręgowy dokonując oceny dowodów zgromadzonych w sprawie nie naruszył art. 233 § 1 k.p.c.; również i dowody z dokumentów zostały ocenione przez Sąd I instancji z zachowaniem tej zasady.

Nie jest również zasadny zarzut skarżącej w odniesieniu do naruszenia art. 231 k.p.c., który w ogóle nie został w przedmiotowej sprawie przez Sąd I instancji zastosowany.

Sąd Okręgowy zasadnie doszedł do przekonania, że strony łączyła umowa przedwstępna sprzedaży, nie zaś pożyczki zabezpieczonej umową, na podstawie której pozwana byłaby zobowiązana przenieść na powodów spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu jedynie w przypadku, gdyby nie dokonała zwrotu pożyczki. Sąd Apelacyjny podziela wnioski w tym zakresie przedstawione przez Sąd I instancji zarówno co do oceny materiału dowodowego, jak i subsumpcji ustalonych faktów, co czyni zbędnym ich ponowne przytaczanie. Prawidłowości tej oceny nie podważają także twierdzenia przedstawione przez pozwaną w treści apelacji co do przyczyn z jakich pomagała ona zgromadzić dokumenty dotyczące lokalu i jej zadłużeń oraz dla których w jednym akcie notarialnym zawarto dwie umowy. Zarówno przesłuchanie pozwanej, jak i zeznania świadka D. B. zostały ocenione jako wskazujące na brak logiki w działaniach stron nie tylko ze względu na udział pozwanej w gromadzeniu tych dokumentów.

Podzielić należy także opinię Sądu I instancji, że powoływanie się zarówno na pozorność umowy, jak i na podstęp przy jej zawarciu wyklucza się wzajemnie, przy czym zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie zezwala na ocenę, że przedmiotowa umowa została zawarta jedynie jako pozorna umowa sprzedaży, lub że powodowie podstępnie wprowadzili pozwaną w błąd. Słusznie też Sąd Okręgowy stwierdził, że pozwana nie złożyła oświadczenia o uchyleniu się od skutków oświadczenia woli, co pozostaje konieczne dla ustalenia nieważności umowy zawartej pod wpływem błędu.

Z prawidłowych ustaleń Sądu Okręgowego wynika jednak również, że treść umowy przedwstępnej wskazuje, że sposób zapłaty reszty nieuiszczonej przez powodów ceny (114.265,73 zł) miał być ustalony przez strony dopiero w treści umowy przyrzeczonej.

Sąd I instancji słusznie uznał za zasadne żądanie zobowiązania pozwanej do złożenia oświadczenia woli odpowiadającego treści umowy sprzedaży, jednakże błędnie stwierdził, że umowa przedwstępna zawiera założenia dotyczące sposobu zapłaty pozostałej części ceny; sposób zapłaty ceny nie stanowi przy tym esentialia negoti umowy sprzedaży.

Sposób zapłaty reszty nieuiszczonej ceny nie wynikał z treści umowy przedwstępnej, zaś treść oświadczenia woli do jakiego może być zobowiązana strona umowy przedwstępnej w trybie art. 64 k.c. wyznaczana pozostaje jedynie poprzez treść umowy przedwstępnej i nie może dotyczyć elementów, które nie pozostawały efektem konsensusu stron wyrażonym w tej umowie.

Brak określenia w treści oświadczenia woli do jakiego zobowiązana została pozwana sposobu uiszczenia przez pozwanych reszty ceny nie ma wpływu na samo ewentualne istnienie zobowiązania pozwanych, jako świadczenia umownego wynikającego z umowy.

Wobec powyższych okoliczności treść oświadczenia woli do jakiego złożenia pozwana została zobowiązana zaskarżonym wyrokiem podlegała modyfikacji jedynie poprzez usunięcie fragmentu dotyczącego terminu zapłaty przez pozwanych nieuiszczonej jeszcze części ceny. We wskazanym zakresie zaskarżony wyrok został zmieniony na mocy art. 386 § 1 k.p.c. poprzez oddalenie powództwa w tym zakresie.

W pozostałym zakresie apelacja podlegała oddaleniu na mocy art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na mocy art. 100 k.p.c. i 102 k.p.c. oraz § 2 ust. 6 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 z późn. zm.). Co prawda apelacja pozwanej została uwzględniona jedynie w nieznacznej części, co skutkowało powinno obciążeniem jej kosztami postępowania apelacyjnego w całości, jednakże zważywszy na jej sytuację materialną, która stała się podstawą do zwolnienia jej od opłaty od apelacji, obciążenie jej znaczną kwotą kosztów postępowania przed Sądem I instancji, a nadto uprzednie oddalenie powództwa w sprawie dotyczącej przedmiotowej umowy, co mogło również skutkować subiektywnym przekonaniem pozwanej o niezasadności roszczeń powodów oraz fakt, że postępowanie dotyczy lokalu, w którym pozwana zaspakaja swe potrzeby mieszkaniowe, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zasadnym będzie obciążenie pozwanej jedynie częścią kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Wiesław Łukaszewski SSA Teresa Karczyńska – Szumilas SSA Leszek Jantowski

Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt V ACa 670/20

ZARZĄDZENIE

(...)

SSA Teresa Karczyńska – Szumilas

Na oryginale właściwy podpis.